

Геноцид над Србима

Пише: Емил Влајки
понедељак, 10 октобар 2011 12:04

Криви облаци су се надвили над Косметом. И док голоруки преостали Срби, шездесетак тисућа, беспомоћно дежурају на барикадама надајући се чуду, НАТО-приштинске снаге увјежбавају десант на ова посљедња људска бића који, у пркос свима, одржавају некадашње достојанство српског народа.

А свијет шутке гледа трагедију која се хињским корацима неумитно приближава. Западна империјалистичка машинерија састављена од државника, дипломата, војске, шпијунских служби и медија у пуном је замаху. Медији су већ назвали ове преостале српске јунаке хулиганима и криминалцима који нападају тамо стациониране „мирољубиве“ НАТО снаге. Још треба само да потплате десетак особа које ће изазвати нереде, па да окупациони „војници мира“ новог свјетског поретка добију алиби за наставак „хуманитарног“ геноцида који се у посљедњих неколико деценија одвија над Србима.

Што је геноцид?

Рафаел Лемкин, пољски Јевреј и правник, сковао је 1943. године ријеч геноцид, да би описао уништење свог народа у концентрационим логорима којег је у то доба спроводила нацистичка Њемачка на окупираним подручјима Европе. Након побједи над нацизмом, створене су Уједињене нације које су 1948. године поближе одредиле тај појам. Било је то доба доминације Запада над остатком свијета, који је добрим дијелом био колонизиран. Али се вријеме деколонизације наслућивало, па је створен низ механизма који ће, када буде затребало, омогућити Западу неоколонијалну експлоатацију будућих, политички неовисних, земаља у развоју, укључујући ту и војне интервенције тадашњих (и данашњих) господара свијета.

Један од тих механизма био је и неодређеност у третирању геноцида, најстрашније ствари која може снаћи један народ. **Наиме када се врши геноцид, онда се неселективно уништавају сви припадници неког народа** што укључује и прогоне, демонизацију, одузимање територије и имовине. Најсвјежије примјере за то имамо у геноциду Турске над Јерменима када је настрадало милијун и пол особа, нациста над Јеврејима (6 милијуна убијених), те геноцид у Руанди (милијун убијених).

Насупрот томе, оно што су тадашњи нови господари свијета урадили, била је перфидна релативизација тог појма (видјети на интернету). Толико је ствари уметнуто у дефиницију геноцида да се и убојство једне једине особе, уз мало медијске подршке, може протумачити као геноцид.

Када се ради о Србима, геноцид над тим народом има своје пуно значење.

Физичко уништавање и прогони српског народа

Физичко уништавање Срба почело је 1941. године са стварањем НДХ. Тада је у Јасеновцу, у геноциду над српским, јеврејским и ромским народом страдало више стотина тисућа Срба. Нажалост, точан број настрадалих се никада неће моћи установити јер је прецизна евиденција изостала, а данашње подручје Јасеновца је претворено у дјечје/голф игралиште. Исто тако, нитко није ни признао ни испричао се због тог геноцида, а надлежне власти говоре једино о злочину. С друге стране, злочин у Сребреници 1995. године гдје је **селективно** страдало више тисућа Бошњака/муслимана, упорно се назива геноцидом. Чудно је што Бошњаци, тражећи од осталих да буду принципијелни, упорно избјегавају спомињати турски геноцид над Јерменима, а стално истичу како им је Турска њихова духовна мајка и интензивно призивају њен повратак на Балкан.

Геноцид над Србима настављен је тијеком посљедњих двадесет година. Из Хрватске је побјегло око 350.000, из Федерацијског дијела БиХ око 200.000 тако да се процјењује да их је тамо остало свега 3 одсто у односу на попис из 1991. Наравно, етничко чишћење је извршено и у Републици Српској, али у овом тексту о томе није ријеч. Уосталом, зашто Бошњаци у Федерацији одбијају попис становништва који би показао размјере етничког чишћења у БиХ?

Геноцид над Србима

Пише: Емил Влајки

понедељак, 10 октобар 2011 12:04

За Србе је посебно болно етничко чишћење којег су доживјели на Космету одакле је их побјегло око 200.000. Геноцид на том простору био је, у перспективи гледано, комплетан. Више тисућа наивних Срба који су остали, изузимајући простор до Ибра, било је побијено и трагови тих злочина више не постоје, а међународна заједница се труди да то тако и остане. НАТО окупационе снаге заједно са албанским челницима директно су учествовали у геноциду над косметским Србима што се најбоље показало у априлу 2004. године када су Срби били убијани од Албанаца, а истовремено су НАТО војници тјерали Србе из њихових кућа. Од 1999. године, неколико стотина српских манастира је спаљено како би и посљедњи трагови српске духовности на том простору нестали.

Ментални геноцид над Србима

“Међународна заједница“ је у својој намјери и цинизму да уништи српство ишла толико далеко да је над Србима извршила прави ментални геноцид. Медији у Србији су прешли у руке Запада и константно су убијали српски дух. Најбоља илустрација тога је пријевод књиге „Политика“ Американца Хејвуда који је био уџбеник за србијанске студенте! У тој се књизи тврдило (тврди) да су Срби геноцидан народ и да стају уз бок нацизму, Хитлеру и Мусолинију. И дан-данас се та књига користи као помоћна уџбеничка литература!

Потом, преко низа уцјена, Срби су све своје хероје послали у Хаг док се они који су бомбама уништавали Србију слободно шећу по тој земљи. У самодемонизацији Срба посебно учествују „невладине“ и „хуманитарне“ организације чије би антисрпско дјеловање у свакој нормалној земљи било окарактеризирано као хушкачко, антинародно и антидржавно и као такво санкционирано. Круна менталног геноцида над Србима било је признање србијанске Народне скупштине да је у Сребреници 1995. године почињен геноцид над муслиманима.

Калварија Срба се наставља

Љета господњег 2002. године, негдје у липњу, аутор ових редака дао је интервју франкфуртским «Вестима» чији је наслов био «Калварија Срба још није почела». У интервјуу, који се може наћи на Интернету, моја је маленкост изнијела сљедеће:

Геноцид над Србима

Пише: Емил Влајки

понедељак, 10 октобар 2011 12:04

Распад Југославије/Србије је неминован. Најприје ће отићи Црна Гора, затим Космет, јужни дио уже Србије (Медвеђа, Бујановац, Прешево) локално ће потпасти под власт Албанаца, муслимани ће доминирати Санџаком и загорчати живот Србима, Војводина ће добити висок ступањ аутономије, а унутар ње ће војвођански Мађари почети правити проблеме. У ствари, већ их праве, пошто су се жалили Међународном суду у Стразбуру да их Срби прогоне и то много страшније него што су то радили са Албанцима! Бит ће само питање времена када ће споменута трусна подручја, на миг «Великог брата» тражити отцјепљење на основу Повеље УН о «праву народа на самоопредјељење».

Девет година касније, моје се виђење геноцида над Србима, на жалост, у потпуности остварује. Сада сви заједно присуствујемо посљедњем чину косметске драме која ће се, врло вјеројатно, завршити изгоном преосталих Срба са тог подручја. Само да не буде крви.

(Фокус, 10. 10. 2011)